

Het Sliedrechts Dialect (467)

Suntereklaos bestaot echt

Bestaot ie nou wel of bestaot ie nou nie? Zou d'r nou êên echte Suntereklaos weze en 'n hôop van die hulpklaoze of is t'r van 't hêêle verhaol niks waer?

Zuk soort van dinger vraege de klaaine kaander d'r aaige mor aal ste dikkels af rond te Suntereklaostijd. Zô hê je 'm saome mè je vaoder of moeder - en mè je aaige ôôge- net zelf zien aankomme vaere op 'n bôtjje in de Slierechse haove of amper 'n haalf uurtie laeter, komt ie thuis op te tilleviezie in Mestricht aan.

Raor joh, 'n hêel aandere bôt, 'n langere baerd en veul meer krullechies in z'n haere. Hij hed ok 'n grôotere mijter op z'n hôod en 'n hêel aandere tabbert aan en op aallebaai staot 'n grôot gouwe kruis. Hê je die schoene gezien? En waer of tie z'n bril zôô gaauw gelaete hêt, daer snap ie hêemel niks van.

“Zeker nog gaauw eefies naer kapper Verhaay gewist en bij d'n Beus langs voor nieuwe klere”, zee je moeder, azzie d'r aerzelend naer vroeg.

Dan beurt 'r inêens zôôvel op te tilleviezie, dà je d'r gêên ôôgenblik meer aan doch, dat 't wel is neppie kon weze.

As klaain jongchie glôôfde 'k zelf lang in de Suntereklaos. Mor dà was veul meer om nog mor wà te krijge, dan dà 'k 't verhaol vertrouwde. 'k Wee nog mor aal ste goed hoe 't mijn vergong, begin jaere vijftig. Mè zes kaander han we 'n taomelijk grôot huishouwe, mor dà was nermaal in die jaere. Nie dà me 't aarm hadde, mor 'n hôôgvlieger was 't nou ok weer nie.

In die jaere was m'n vaoder v'r 't eerst naer 't buiteland gegaon om te waarke en 'k hoort 't m'n moeder nog zegge: “In hêel m'n trouwe hê 'k nog nooit êêne nieuwe stoel kanne kôôpe en nou in 'n enkele maond 'n hêel meubeldement.

In Nederland was t'r toe nog van aalles op te bon en as m'n vaoder voor de beurt kwam, dan broch tie aanderande lekkere dinger mee. Nie zô mor is 'n paor onsies of 'n pondjie in 'n kokertie of 'n builtjie. Belnêent joh, hêêle butterdôoze vol mè snoep. Seklaode tefees, die me toen inêens "toffies" mosse noeme, omdà ze uit Engeland kwamme.

Wad 'n fêest! Zwarte Piet die strooide bij ons gêên peperneute, mor hande vol van die lekkere tefees, waer de mêest kleurige pampierechies omhene zatte.

Zôiets han we nog nooit gezien. Je dors ze amper op te ete, want je wou ze eerst wel is eefies aa je vriendjies laete zien, omdà je bang was dà ze je anders nie zouwe glôôve azzie d'r over zou vertelle. Soms hà je d'r zôôvel bij mekaor gegrabbeld, dat heulie d'r ok is êên mogge proeve.

M'n vaoder, die in de week voor Suntereklaos was thuis gekomme, zeet tege m'n ouwere broertie en mijn, datte me iederen aevend versies mosse zinge. Want toe die over de zêê van Engeland naer huis was komme vaere, wazze ze de stôômbôt v'rbij gevaere en Suntereklaos zelf had an hum gerope dat tie van 't jaer bij ons langs zou komme. Nou, je zel wel snappe dà 'k 't harstikke spannend vong. Ok m'n broertie die geregeld al is tege mijn gezeed had dà Sunteremop zonder kop hêêlemael nie besting, die zong saome me mijn bekant de panne van 't dak.

Op 5 december zatte me 's aeves met te hêêle femielie lekker waarm rond d'n haerd bij mekaor. M'n opoe en opao wazze d'r ok bij, kan 'k me nog goed heuge. Inêens wier d'r hard op 't raomt gebonkt en met te zelfde vaert vloge d'r aamel van die lekkere tefees deur de kaomer. M'n broer en ikke krope tuurlijk gelijk op onze kniechies

over 't zaail en raope dà me deeje. Binne de korste kere wazze onze broekzaksies te klaain. Toe me weer overend en van onder de taofel uit kwamme gekrope, sting daer midde in de kaomer d'n echte Suntereklaos en Zwarte Piet. 'k Stikte host i m'n aosem van opwinging. Van zôô dichbij hà me 'm nog nooit gezien.

Aailijk vong 'k 't wel 'n bietjie raor dat ie van die zwarte wenkbraauwe had. Veul aandere as m'n opao en die was nog lang nie zôô oud, mor v'ruit. Hij was hêel aerdig en wis temet aalles van m'n broertie en mijn. Datte me 't op school goed deeje, mekaor wel is plaogde, lief voor moeders wazze en nog veul meer.

Af en toe zee Zwarte Piet ok wel is wà, med 'n bekende schaarepe hōôge stem. Waer hà me die ok al weer is meer gehoord?

Suntereklaos hà v'r ons aalemael 'n paksie meegebracht en as leste kerege m'n broertie en ik 't kedoochie. Je kon beter kedo zegge, want 't zat in 'n hêêle grōôten dôôs van kerton.

We bedankte Suntereklaos en Zwarte Piet en we zonge aan 't end nog zôôiets as: dag Suntereklaosie en toen gonge me gaauw uitpakke en speule. Weet jie wà me hadde gekrege?

'n Echte lektriese train..., we wazze d'r hêêmel van onderstebove!

We mogge dien aevend lang opblijve en toe me uitaaindelijk op bed leeje, vroeg m'n broer: Vong jij ok dà Zwarte Piet zôô 'n bekende stem had?

G'lijk zee 'k tege hum: “ 't Was Piets, Piets van d'n bakker, van Baotemburrege.

“Ja”, zee m'n broer, “en Suntereklaos hà net van die stekelwenkbraauwe as t'n bakker zelf.”

Ok al wisse me zeker dat 't d'n bakker en z'n vrouw wazze gewist, die bij ons Suntereklaos hadde gespeuld, toch zonge me dien aevend nog harderder as ooit te vore.

Huib Kraayeveld.

P.S. Meer dialect en aandere verêênigingsnieuwchies zijn te vinge op www.historie-sliedrecht.nl

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl